

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urtos/5/2021
Identifikačné číslo spisu:	8021200277
Dátum vydania rozhodnutia:	14.10.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:8021200277.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti odsúdenému L. W. v konaní o návrhu odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu ochranného sexuologického liečenia z ústavnej formy na ambulantnú formu na neverejnom zasadnutí konanom 14. októbra 2021 v Bratislave o sťažnosti odsúdeného L. W. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 8. septembra 2021, sp. zn. 5Ntc/1/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného L. W. zamietla.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 8. septembra 2021, sp. zn. 5Ntc/1/2021, podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného L. W. na zmenu spôsobu výkonu ochranného sexuologického liečenia z ústavnej formy na ambulantnú formu.

Svoje rozhodnutie odôvodnil krajský súd v podstate tým, že z lekárskej správy a vyjadrení ústavu na výkon trestu, kde odsúdený vykonával ochranné liečenie je zrejmé, že u neho doterajšia liečba nesplnila svoj účel a je nevyhnutné v nej pokračovať. Pri posúdení spôsobu výkonu ochranného sexuologického liečenia zoberal do úvahy zistenie, že aj predchádzajúca trestná činnosť odsúdeného bola sexuálne motivovaná, v dôsledku čoho mu bolo uložené ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou, ktorú absolvoval 5. decembra 2015 avšak nesplnila svoj účel a opätovne spáchal sexuálne motivovaný zločin, za ktorý v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody. Preto krajský súd uzavrel, že podmienky na zmenu spôsobu výkonu ochranného liečenia z formy ústavnej na formu ambulantnú nie sú splnené.

Proti uzneseniu krajského súdu podal odsúdený L. W. bezprostredne po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí sťažnosť (č. l. 20), ktorú bližšie neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako nadriadený súd preskúmal na podklade uvedenej sťažnosti, ktorá bola podaná oprávnenou osobou a včas, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť,

ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku. Zistil pritom, že sťažnosť odsúdeného L. W. nie je dôvodná.

Podľa § 74 ods. 1 tretej vety Trestného zákona ak možno vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie, môže súd nariadiť aj tento spôsob liečenia, prípadne ústavné liečenie zmeniť na ambulantné liečenie alebo v odôvodnenom prípade aj naopak.

Pre určenie spôsobu liečby sú rozhodujúce povaha choroby a liečebné možnosti, t. j. či vzhľadom k štádiu vývoja závislosti obvineného a vzhľadom na osobu páchatel'a, jeho postoja k liečeniu a doterajšie správanie možno očakávať splnenie účelu výkonom liečenia ústavného alebo postačí liečenie ambulantné. Pod pojmom liečebné možnosti nemožno však rozumieť nedostatok lôžkovej kapacity liečební (primerane R 19/1981).

Ako vyplýva zo spisového materiálu, možno zopakovať argumenty krajského súdu, ktorý vychádzal z lekárskej správy a z vyjadrení ústavu na výkon trestu, kde odsúdený vykonával ochranné liečenie. Z priloženej lekárskej správy vyplýva, že odsúdený sa na liečebný pobyt adaptoval veľmi povrchné, formálnu stránku liečby dodržiaval, vzhľadom na osobnostné parametre (histriónske rysy osobnosti), nie je schopný hlbšej sebareflexie ani aktívnej participácie na liečbe. Možno súhlasiť s názorom krajského súdu, že z lekárskej správy a vyjadrení ústavu na výkon trestu, kde odsúdený vykonával ochranné liečenie, je zrejmé, že u odsúdeného doterajšia liečba nespĺnila svoj účel a je nevyhnutné v nej pokračovať, keďže z vyššie uvedených listín vyplýva záver, že odsúdenému sa neodporúča zmena formy ochranného sexuologického liečenia z ústavnej na ambulantnú.

Vychádzajúc z uvedených skutočností najvyšší súd konštatuje, že u odsúdeného nemožno očakávať, že účel ochranného sexuologického liečenia bude naplnený ambulantnou formou, čo preukazuje jeho spolupráca a postoj k ochrannej liečbe (aj ambulantnej) ako aj jeho predchádzajúca (sexuálne motivovaná) trestná činnosť. Záver krajského súdu, že podmienky na zmenu spôsobu výkonu ochranného liečenia z formy ústavnej na formu ambulantnú nie sú v zmysle § 74 ods. 1 Trestného zákona splnené, považuje najvyšší súd za správny.

Z uvedených dôvodov bola sťažnosť odsúdeného L. W. zamietnutá ako nedôvodná postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.